

П'ятнадцятирічний капітан

(Скорочено)

ЧАСТИНА ПЕРША

Розділ I

Шхуна-бриг «Пілігрим»

2 лютого 1873 року шхуна-бриг «Пілігрим» перебувала на $43^{\circ}37'$ південної широти і $165^{\circ}19'$ західної довготи.

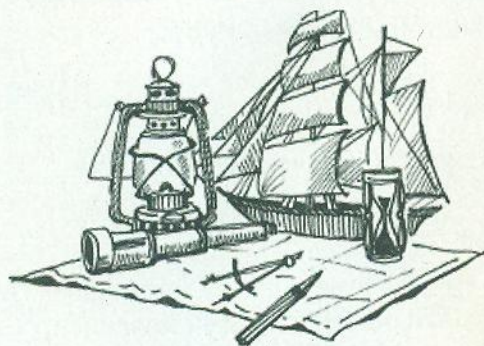
Ця шхуна-бриг, водотоннажністю в чотириста тонн, була споряджена у Сан-Франциско для полювання на китів у південних морях і належала багатому каліфорнійському судновласникові Джеймсу Уелдону, який кілька років тому призначив її командиром капітана Халла...

Шхуна-бриг чудово ходила під вітрилами...

Капітан Халл, досвідчений мореплавець, один із найвправніших гарпунерів флотилії, мав команду, яка складалася з п'яти матросів і одного новачка...

Шхуна-бриг вертала від антарктичного полярного кола, скінчивши полювання на китів. Однак трюм не був ущерть заповнений бочками з жиром та з китовим вусом...

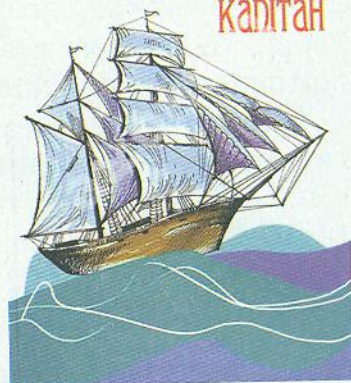
В Окленді саме перебували місіс Уелдон, дружина хазяїна «Пілігрима», їхній п'ятирічний син Джек та її кузен Бенедикт. Усі троє приїхали сюди разом із Джеймсом Уелдоном, який час від часу навідував Нову Зеландію в комерційних справах. Він збирався повертатися з ними до Сан-Франциско, коли раптом малий Джек серйозно захворів. Джеймс Уелдон, якого кликали назад термінові справи, виїхав з Окленда сам...

О. Чичик. Ілюстрація до роману «П'ятнадцятирічний капітан»

Жюль Верн

П'ятнадцятирічний капітан

О. Чичик. Обкладинка роману «П'ятнадцятирічний капітан»

Минуло три місяці — три довгі місяці розлуки, дуже важкі для місіс Уелдон. За цей час її син одужав, і вона могла виїжджати...

І коли в Оклендський порт зайшов «Пілігрим», місіс Уелдон звернулася до Капітана Халла з проханням довести до Сан-Франциско...

Плавання мало трохи затягтися: «Пілігрим» повинен був, одхилившись від курсу, зайти в чилійський порт Вальпараїсо, щоб там розвантажитись. А вже далі вздовж американського узбережжя вони сподівалися плисти під попутним береговим вітром.

Місіс Уелдон була хоробра жінка й не боялася моря. Тридцятирічна, з міцним здоров'ям, вона звикла до тривалих морських подорожей і не раз поділяла з чоловіком їх невігоди...

Вона знала, що капітан Халл — чудовий моряк, а «Пілігрим» — надійний вітрильник...

Кузен Бенедикт був славний чоловіча років п'ятдесяти. Та, незважаючи на цей вік, було б необачно відпустити його кудись самого. Він був скорше довгий, ніж високий, скорше сухорлявий, аніж худий. Кістлява статура, велика кудлата голова, золоті окуляри — одне слово, в усій довжелезній особі кузена Бенедикта вгадувався вчений, одна з отих сумирних і добрих натур, які все своє життя — ба навіть у сто років! — залишаються дітьми.

Кузенем Бенедиктом називали його й сторонні, бо за своєю вдачею він належав до тих людей, які здаються рідними всім. Кузен Бенедикт ніколи не знав, куди подіти свої довгі руки й довжелезні ноги, не міг дати собі ради в найбуденніших життєвих справах...

Невибагливий, невимогливий — аж забував попоїсти й попоти, якщо його не нагодують і не напоять...

Однак він мав добре серце й завжди виявляв готовність зробити людям якусь послугу...

Кузен Бенедикт, присвятивши себе вивченню членистоногих класу комах, був ентомологом.

Але не подумайте, що це така проста наука! Клас комах налічує щонайменше десять рядів...

О. Чичик. Ілюстрація до роману «П'ятнадцятирічний капітан»